

FULL INFORMATIU

Any I - Núm. 5

8 octubre 2017

**DIUMENGE XXVII
DURANT L'ANY**

Plaça de l'església 1
08970 Sant Joan Despí
933730216

santjoan662@bisbatsantfeliu.cat

www.parroquiasantjoandespi.com

Bisbat de St. Feliu de Llobregat

SANT FRANCESC D'ASSIS, II

Tornem a la vida de sant Francesc. Ja que el seu pare Bernardone li retreia la seva excessiva generositat amb els pobres, Francesc, davant del bisbe d'Assís, en un gest simbòlic es va desposseir dels seus vestits, indicant així que renunciava a l'herència paterna: com en el moment de la creació, Francesc no té més que la vida que Déu li ha donat, a les mans de la qual es lliura. Des de llavors va viure com un eremita, fins que el 1208 va tenir lloc un altre esdeveniment fonamental en l'itinerari de la seva conversió. Escoltant un passatge de l'Evangelí de sant Mateu —el discurs de Jesús als Apòstols enviats a la missió—, Francesc es va sentir cridat a viure en la pobresa i a

dedicar-se a la predicació. Altres companys es van associar a ell i el 1209 va anar a Roma per a sotmetre al papa Innocenci III el projecte d'una nova forma de vida cristiana. Va rebre un acolliment paternal d'aquell gran Pontífex, el qual, il·luminat pel Senyor, va intuir l'origen diví del moviment suscitat per Francesc. El Poverello d'Assís havia comprès que qualsevol carisma que dóna l'Esperit Sant cal posar-lo al servei del cos de Crist, que és l'Església; per tant, va actuar sempre en plena comunió amb l'autoritat eclesiàstica. En la vida dels sants no hi ha contrast entre carisma profètic i carisma de govern i, si es crea alguna tensió, saben esperar amb paciència els temps de l'Esperit Sant.

És cert que no tenia intenció de crear un nou Orde, sinó només renovar el poble de Déu per al Senyor que ve. Però va entendre amb sofriment i amb dolor que tot ha de tenir el seu ordre, que també el dret de l'Església és necessari per a donar forma a la renovació, i així en realitat es va inserir totalment, amb el cor, en la comunió de l'Església, amb el Papa i amb els bisbes. Sabia així mateix que el centre de l'Església és l'eucaristia, on el cos de Crist i la seva sang es fan presents. A través del sacerdocí, l'eucaristia és l'Església. On sacerdocí, Crist i comunió de l'Església van plegats, només allí habita també la paraula

de Déu. El veritable Francesc històric és el Francesc de l'Església i precisament d'aquesta manera parla també als no creients, als creients d'altres confessions i religions.

Francesc i els seus frares, cada cop més nombrosos, es van establir a la Porziuncola, o església de Santa Maria dels Àngels, lloc sagrat per excel·lència de l'espiritualitat franciscana. També Clara, una jove d'Assís, de família noble, es va unir a l'escola de Francesc.

Així va néixer el segon orde franciscà, de les clarisses, una altra experiència destinada a donar insignes fruits de santedat a l'Església.

També el successor d'Innocenci III, el papa Honori III, amb la seva butlla Cum dilecti de 1218 va sostenir el desenvolupament singular dels primers frares menors, que anaven obrint les seves missions a diferents països d'Europa, fins i tot al Marroc. El 1219 Francesc va obtenir permís per anar a Egipte a parlar amb el sultà musulmà Melek-el-Kâmel, per a predicar també allí l'evangeli de Jesús. Vull subratllar aquest episodi de la vida de sant Francesc, que té una gran actualitat. En una època en què hi havia un enfrontament entre el cristianisme i l'islam, Francesc, armat voluntàriament només amb la seva fe i amb la seva mansuetud personal, va recórrer amb eficàcia el camí del diàleg. Les cròniques ens narren que el

sultà musulmà li va oferir una acollença benèvola i una recepció cordial. És un model en què també avui haurien d'inspirar-se les relacions entre cristians i musulmans: promoure un diàleg en la veritat, en el respecte recíproc i en la comprensió mútua (cf. *Nostra aetate*, 3). Sembla que després, el 1220, Francesc va visitar Terra Santa, plantant així una llavor que donaria molt de fruit: en efecte, els seus fills espirituals van fer dels llocs on va viure Jesús un àmbit privilegiat de la seva missió. Avui penso amb gratitud en els grans mèrits de la Custòdia franciscana de Terra Santa.

De les catequesis de Benet XVI, el 27 de gener de 2010

SANTORAL

11 de octubre. San Joan XXIII.

12 de octubre. Nuestra Señora del Pilar.

ACTIVIDADES MES DE OCTUBRE

Missa a la Residencia Sophos Martes 10 de octubre a les 11:30h.

Adoración al santísimo. Todos los jueves de 9 a 13h. y el Viernes 6 y 13 de octubre de 19:30 a 21h.

Retiro. Jueves 26 de octubre de 19:30 a 20:30h.

(Queda suprimido el retiro del jueves 12 de octubre por fiesta).

INTENCIONS STA. MISSA

19h. Dfts: Maria Rosa Huguet i Florentino Vallero.